

Skala, palma a liana

Za čias kráľa *Hung-Vuonga* Štvrtého žili dvaja bratia *Tan* a *Lang*. Boli veľmi pekní a tak sa podobali, že všetci ľudia v krajine sa tomu čudovali. *Tan* a *Lang* sa úprimne mali radi. Keď osireli a vyrástli, väčší si uvedomovali svoju podobnosť a ich láska ešte zmocnela .

Raz sa obaja vydali na cestu - ako to bolo v ich kraji zvykom - aby si našli niekoho, kto by zušľachtil ich srdce i um. A boli šťastní, keď našli múdrego muža z rodiny *Luu* .

V tejto rodine mali aj dievčinu asi v tom veku, ako boli obaja bratia. A bola to taká krásavica, že sa chýr o nej niesol po celej krajine. Očká mala ako dva ligotavé brilanty: riasy na nich boli jemné a mäkučké ako rozstrapkané vlásky najvzácnejšieho hodvábu. Krásavica sa zaľúbila do oboch mudrcových žiakov a chcela sa vydať za staršieho. Ale ktorýže je starší? Ako dobre vychované dievča nechcela sa ich priamo spýtať. Ale raz pri obede si všimla, že jeden z nich pri každom jedle dáva prednosť druhému. Hneď si bola načistom, ktorý je starší. Poradila sa s rodičmi a tí ochotne prvolili k sobášu. *Lang* sa veľmi tešil z *Tanovho* šťastia .

Tan vrelo ľúbil svoju krásnu žienku a v tom šťastí celkom zabudol na brata. *Lang*, sám ako prst, smutno rozmýšľal o *Tanovi*. Napokon sa rozhodol, že ujde ďaleko od ľudí do neznámej pustatiny, kde samota utíši bolesť jeho srdca. Raz - v tichej hodine na svitaní - pustil sa cestičkou, čo viedla do krovísk. Listnatý plášť húštin, zvlhnutý rosou,

zavrel sa nad jeho šľapajami. Potom sa uberal horami - dolami, až prišiel na breh veľkej rieky. Cestou si neodpočinul, a keď užialený odchádzal, ani len nepomyslel na to, aby si vzal niečo pod zuby. Vysilený únavou, zmorený hladom padol tam na brehu rieky. Nikdy sa nedostane na druhú stranu! Koryto bolo široké a hlboké, prúd draví. *Lang* sa zo zúfalstva pustil do usedavého náreku .

Plakal dlho-predlho, a napokon tam na pustom riečnom brehu neborák zomrel .

Vzápätí sa jeho telo premenilo na bielučkú vápencovú skalu, ktorá sa týčila uprostred pustatiny a bolo ju už zďaleka vidieť.

Tan stále veľmi ľúbil svoju žienku. Na zemi však nič netrvá večne a *Tan* si naraz len spomenul na svojho mladšieho brata. No ani služobníci, ani ženini príbuzní, ani susedia a obyvatelia mesta nevedeli o ňom nič, lebo už niekoľko dní ho nebolo vídať a nik nevedel povedať, kadiaľ odišiel. *Tanovi* zaľahol na dušu ťažký žal, svedomie ho hrýzlo, a to čoraz prudšie a bolestnejšie, lebo *Langa* márne hľadali .

Jedného dňa *Tan*, trápený výčitkami svedomia, opustil svoju ženu, keď spala, a vybral sa hľadať brata.

Išiel horami - dolami a pátral i po najmenšej bratovej stope.

Vyvolával ho po mene, ale nikde sa mu ani len hlások neozval. Bez odpočinku, bez zastávky kráčal dlhé a dlhé dni, až sa ho zmocnila nesmierna únava. K osamelej bielučkovej skale sa domotal *Tan* už

z posledných síl. Myslel si, že z jej vrcholku lepšie uvidí, kadiaľ sa pobrat' ďalej, preto sa začal driapať nahor. Liezlo sa mu ťažko a namáhavo, ale podarilo sa mu to. Len čo sa však vyškriabal na vrchol, nesmierne vyčerpaný vydýchol a na bielej skale skončil.

Netrvalo dlho a premenil sa na štíhlu vysokú palmu. Koruna s krásnymi zelenými listami bola ani rozprestretý vejár.

Opustená *Tanova* žena sa doma umárala smútkom, až napokon jej svitlo, že muž sa nebudaj pustil hľadať strateného brata. Vtedy ju pochytil taký strach a úzkosť o muža, že sa ihneď vybrala hľadať ho. A tu sa po tretí raz opakovalo v divej prírode to isté: unavená, užialená ľudská bytosť putuje nehostinnými krajinami a len-len že neklesne od hladu. Horami - dolami, bez oddychu v poludňajších horúčavách i uprostred noci, keď sa besné šelmy pod ochranou tmy tíško zakrádali sem a ta, putovala nešťastná žena a nevedela veru, že všetka jej námaha je daromná. Napokon aj ona podľahla únave a hladu. Priam neodolateľne ju vábila palma na osamelej skale. Nevedela, že tu zomrel *Lang a Tan*. Z posledných síl sa vydriapala celkom hore pod vejárovitú korunu zelených listov a rukami, klesajúcimi od únavy, objala štíhly kmeň palmy a chcela liezť po ňom nahor. Ale tu, práve v tomto okamihu, skosila ju smrť. Nato sa premenila na betelovú lianu, ovinula sa okolo stromu, a takto vyjaviť svoju poslednú túžbu.

O nezvyčajnom príbehu dvoch bratov a ženy jedného z nich, takisto o ich premene, dopyčul sa o nejaký čas aj istý učený a vznešený starec. Veľmi ho dojalo utrpenie mladých ľudí, preto na ich počesť dal tam postaviť súsošie znázorňujúce bratskú lásku a manželskú vernosť.

V tom čase nastalo vo Vietname veľké sucho. Pálčivé slnko vysušilo všetky stromy a rastliny, len palma na osamelej skale a liana, čo sa ovíjala okolo nej, ostali zelené a svieže. Sám kráľ *Hung- Vuong* sa odobral s celým sprievodom k súsošiu Lásky a Vernosti, aby videl tento div. Keď ta prišiel, palma a liana priam iskrili sviežosťou a krásou. Pravdaže, panovník i celý jeho sprievod sa tomu nesmieme čudovali, veď celý okolitý kraj bol spálený a vysušený. *Hung- Vuong* rozkázal, aby mu odtrhli z palmy jeden arekový orech a z betelovej liany zopár listov. Jedol orech, žuval betelové listy a oboje mu veľmi chutilo. Mimovoľne mu vyprskla z úst slina na vápencovú skalú, a tu uzrel na tom mieste jasnočervenú škvrtu.

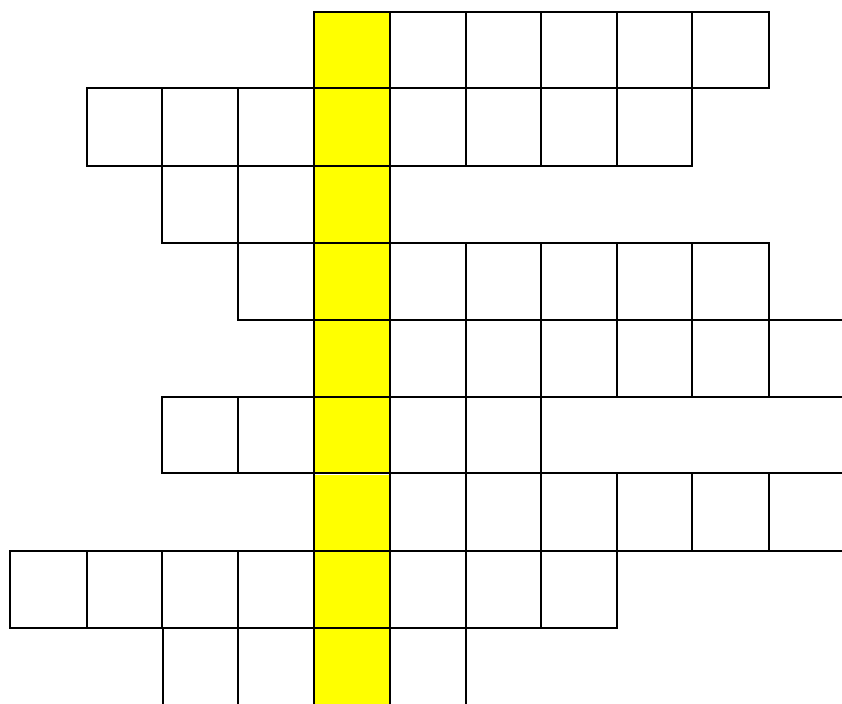
Od tých čias sa rozšíril v Oriente zvyk žuvať betelové listy a ponúkať ich vždy pri zasnubách alebo svadbách. A keď hostia podajú novomanželom betelové listy a arekový orech na miske z vápenca, je to veľmi milá pozornosť a znamená to, že si želajú, aby manželia žili vo vernosti a láske až do smrti. Ale aj medzi mladými panuje podobný zvyk. Ak mladík ponúkne dievčaťu betelové listy, značí to, že ju ľúbi. Staré vietnamské príslovie hovorí: "Betelové listy sú začiatkom každej priateľskej besedy."

Použité zdroje :

KORGOVÁ,Ľ. 2010. Etické aspekty vzťahu knihovníkov k profesii a používateľom. In *Knižnica* [online]. 2010,roč. 11,č. 8,s. 29-32. [cit.2010-09-28]. Dostupné na internete:
http://www.snk.sk/swift_data/source/casopis_kniznica/2010/august/29.pdf ISSN 1336-0965

[cit.2013-03-10]. Dostupné na internete:

[cit.2013-03-10]. Dostupné na internete:

1. Plod jablone
2. Druh tlačiarne
3. Veľký ježko
4. Pamäťové médium /1,44 Mb/
5. Naše hlavné mesto
6. Antivírus
7. Aký kód používa počítač na kódovanie?
8. Sústava, v ktorej sú číslice 0,1 sa nazýva?
9. Skratka našej školy